

RAFAEL AKO MALÝ MICHAEL

Po celé 9. až 12. storočie sa pod Rafaelovým vplyvom neprestal klásť dôraz na vzdelanie a pestovanie myšlienkového kultúry.

Rafaelské obdobie 817-1197 sa kryje so súhvezdím arabských filozofov: Al-Kindí (801-866), Al-Farábí (872-950), Al-Ghazzálí (1058-1111), medzi ktorými najjasnejšími hviezdami sú Avicenna (980-1037) a Averroes (1126-1198). V Európe je to obdobie ranej scholastiky, ktorá sa rozvíjala v rokoch 1050-1200: Anselm z Canterbury (1033-1109), Peter Abelard (1079-1142), Bernard z Clairvaux (1091-1153), chartreská škola (12. storočie). Pre toto obdobie je príznačné, že mnohé veľké postavy filozofie a teológie boli zároveň filozofi-lekári (Avicenna, Averroes, Maimonides, Hildegarda z Bingenu).

V Číne sa v tom istom čase po viac ako tisícročnej odmlke vyrojila plejáda súťažiacich filozofických škôl, ktoré zhŕňame pod názov neokonfucianizmus. Čínske novokonfuciánstvo sa rozvíjalo v rokoch 1050-1200 a vyvrcholilo v diele Ču Siho (1130-1200).

Kroeber zistil, že vo svetových dejinách jestvovalo jedenásť vln filozofickej tvorby. Sedem z nich vyvrcholilo v michaelských obdobiach a štyri v rafaelských. Existovali len dve obdobia, kedy sa pôvodná filozofia tvorila naraz na troch miestach na zemi: 600-300 pr. Kr. a 1050-1200 po Kr. **Rafaelské obdobie bolo teda niečo ako malá axiálna epocha**; podobná na veľké michaelské obdobie staroveku, ale menšia.

Medzi Rafaelom a Michaelom je taký úzky vzťah ako medzi rytmom dýchania a rytmom srdca; medzi srdcovocievny a dýchacím systémom. Látky z krvi sa dostávajú do vonkajšieho sveta prostredníctvom pľúc a naopak. Rafael je Michaelovým sprostredkovateľom, pážaťom. V starých spisoch býva označovaný aj ako regent slnečnej sféry, ktorý zastupuje Michaela v jeho neprítomnosti.

Na druhej strane zistil Kroeber dve obdobia v dejinách, kedy sa pôvodná filozofia nikde na svete nerozvíjala: 200 pr. Kr. - 100 po Kr. a 1380-1630. Tieto spadajú dohromady s dvoma najdlhšími obdobia, kedy nebol duchom času ani jeden z oboch archanjelov, ani Michael ani Rafael. Naopak najväčší filozof staroveku, Aristoteles (384-322), žil v čase, kedy Michael a Rafael pôsobili spoločne (387-315).

V čase, keď Michael nevládne, sa jeho impulzy môžu dostať k ľuďom v zmiernenej a modifikovanej podobe prostredníctvom Rafaela. Filozofia rafaelského obdobia sa však vyznačuje určitou priemernosťou, ako to bolo napokon typické aj pre francúzske osvietenstvo. Nikdy nie je taká originálna, pôvodná, ako filozofia michaelská. Skôr z týchto michaelských období čerpá a ďalej ich konkrétne rozpracúva.

Francesco Botticini: Archanjeli Michael, Rafael, Gabriel a Tobiáš.